

เรื่องเล่าจากนายสุชัย ทองสรรค์ เจ้าหน้าที่บริหารที่ดินอำเภอतालสุม จังหวัดอุบลราชธานี

บรรพบุรุษของข้าพเจ้ามีอาชีพด้านเกษตรกรรม ทำนาซึ่งยากจนมาก ผลผลิตจากการทำนาไม่เพียงพอต่อการบริโภคภายในครัวเรือน อีกทั้งยังไม่เคยมีเสื้อผ้าดี ๆ สวมใส่ เพื่อนบ้านจึงดูถูกครอบครัวของข้าพเจ้า บรรดาพี่น้องของข้าพเจ้าส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาเล่าเรียนสูงสุดเพียงการศึกษาภาคบังคับ คือ จบเพียงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เท่านั้น ข้าพเจ้าจึงคิดแปรวิกฤติให้เป็นโอกาส ฝึฝืนและมุ่งมั่นที่จะประกอบอาชีพรับราชการให้จงได้ เพราะเห็นว่าเป็นอาชีพที่มีเกียรติมีเงินเดือน ประกอบกับพัฒนาการสาวประจำตำบลได้ออกไปเยี่ยมเยียนหมู่บ้านอันเป็นบ้านเกิดของข้าพเจ้าเมื่อประมาณ ปี พ.ศ. 2514 ขณะนั้นเธออายุประมาณยี่สิบปีเศษ ส่วนข้าพเจ้าเป็นหนุ่มน้อยบ้านนอก อายุ 15 ปี เริ่มแตกเนื้อหนุ่ม รู้สึกว่าเธอเป็นผู้หญิงเก่ง สวยสง่าและน่ารักมาก ข้าพเจ้าแอบปลื้มเธออยู่ในใจ คาดว่าเธอคงได้รับการศึกษามาดีจึงได้มาเป็นพัฒนากร ข้าพเจ้าบอกตนเองว่าต้องมุ่งมั่น เพียรพยายาม ไปให้ถึงเป้าหมายให้จงได้และต้องมีแนวคิดเรียนรู้ตลอดชีวิต คิดได้แล้วจึงลงมือปฏิบัติทันที โดยข้าพเจ้าได้ออกจากหมู่บ้านไปเป็นกรรมกรแบกหาม รับจ้างทั่วไป ใช้เวลาว่างคลั่งไคล้ในการศึกษาเล่าเรียน อ่านหนังสือทุกเล่มที่ขวางหน้า อ่านแม้กระทั่งข้อความในถุงกล้วยแขกซึ่ง ถุงกล้วยแขกถือเป็นแหล่งความรู้ที่สำคัญแหล่งหนึ่งของข้าพเจ้า อีกแหล่งหนึ่งคือห้องสมุดประชาชนประจำจังหวัด แล้วความฝันของข้าพเจ้าก็เป็นจริงเมื่อปลายเดือนมีนาคม 2522 ข้าพเจ้าได้รับหนังสือของทางราชการแจ้งให้ไปรายงานตัวเข้าเป็นข้าราชการสังกัดกรมที่ดิน ข้าพเจ้าดีใจมาก ตั้งปณิธานไว้ตั้งแต่นั้นมาว่า จะตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้ดีที่สุดสมกับการเป็นข้าราชการในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ จะดูแลคนยากจน ทั้งนี้เพื่อเป็นการตอบแทนคุณแผ่นดินเกิดและเพื่อเป็นเกียรติแก่วงศ์ตระกูล 28 ปีในกรมที่ดิน แนวคิดและหลักการทำงานของข้าพเจ้าที่ยึดถือปฏิบัติตลอดมาคือ “ ในสิ่งที่ผู้มาติดต่อควรได้ ต้องทำให้เขา ในสิ่งที่เขาไม่ควรได้เพราะขัดต่อระเบียบ กฎหมาย ต้องแจ้งให้เขาทราบ ให้เขาเข้าใจและกลับไปด้วยรอยยิ้มพึงพอใจในการให้บริการและในคำชี้แจงของข้าพเจ้า”

เมื่อปลายปี พ.ศ. 2548 กรมที่ดินมีคำสั่งย้ายให้ข้าพเจ้าไปดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานที่ดินอำเภอतालสุม ซึ่งเป็นอำเภอที่ยังไม่เคยมีเลขาอำนาจหน้าที่ของนายอำเภอ โฉนดที่ดินจะอยู่ในเขตอำนาจของสำนักงานที่ดินจังหวัดอุบลราชธานี สาขาพิบูลมังสาหาร มีอยู่ครั้งหนึ่งซึ่งข้าพเจ้าจำได้แม่นยาคือ วันที่ 22 มีนาคม 2550 เพราะเป็นวันที่ท่านผู้ตรวจราชการกรมที่ดิน (นายสุทธิ เถียรภักดิ์) และผู้ช่วยผู้ตรวจราชการกรมที่ดิน (นางอนงค์ พวงมาลี) ได้ไปตรวจราชการ มีเจ้าของที่ดินรายหนึ่งมาติดต่อขอจดทะเบียนขึ้นเงินจำนองเป็นประกันข้าพเจ้ารับเอกสาร.ส.3 ก แล้วค้นหาสารบบที่ดิน ปรากฏว่าไม่พบ ไม่ทราบว่าจะสูญหายตั้งแต่เมื่อใด ข้อมูลในคอมพิวเตอร์ก็ไม่พบ ตรวจทะเบียนหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. 8) ก็ไม่มีการหมายเหตุว่า ได้มีการออกโฉนดที่ดินไปแล้ว เพื่อความแน่ใจจึงค้นบัญชีคุมการหมายเหตุ น.ส. 3 ก ที่ออกโฉนดที่ดินไปแล้วที่สาขาส่งมาให้อำเภอหมายเหตุ น.ส. 3 ก ฉบับสำนักงานที่ดินอำเภอ ปรากฏว่าบัญชีก็ไม่ได้บ่งบอกว่า น.ส.3

ก ดังกล่าวออกเป็นโฉนดที่ดินแล้วแต่อย่างไร ทำให้มั่นใจว่าสารบบและ น.ส. 3 ก ฉบับสำนักงานที่ดินอำเภอ
สูญหายไปอย่างแน่นอน จึงบันทึกเสนอนายอำเภอแต่งตั้งคณะกรรมการ ตรวจสอบข้อเท็จจริงหาสาเหตุและ
เจ้าหน้าที่ผู้ที่ต้องรับผิดชอบ ในส่วนข้าพเจ้าและนักการภารโรง ได้รื้อค้นกล่องสารบบทุกกล่อง ทุกตำบลแล้ว
ไม่พบ จึงเตรียมสร้างหนังสือรับรองการทำประโยชน์ขึ้นใหม่ ตามความในมาตรา 64 แห่งประมวลกฎหมายที่
ดิน ในขณะที่จะเบิกแบบพิมพ์ น.ส.3 ก มาเขียนแผนที่ คิดได้ว่าแบบพิมพ์ น.ส.3 ก มีมูลค่า กรมที่ดินต้องใช้
เงินงบประมาณในการจัดพิมพ์ ต้องใช้ด้วยความระมัดระวัง แล้วเราได้ใช้ความระมัดระวังเพียงพอเพียงพอ
จนจะกระทำแล้วหรือยัง ข้าพเจ้าทบทวน “ยัง” ข้าพเจ้าตอบตัวเอง ยังไม่ได้ไปตรวจสอบระวางแผนที่สำหรับ
ออกโฉนดที่ดิน ณ สำนักงานที่ดินจังหวัดสาขา เมื่อไปตรวจสอบระวางแผนที่ ปรากฏว่า น.ส.3 ก แปลงเจ้า
ปัญหาได้ออกเป็นโฉนดที่ดินไปแล้ว น.ส.3 ก ดิดำจอง เจ้าของไม่ไปรับโฉนดที่ดิน เมื่อทราบข้อเท็จจริงแล้ว
ข้าพเจ้ารู้สึกโล่งเหมือนยกภูเขาออกจากอก เพราะการสร้างเอกสารสิทธิขึ้นใหม่ตามมาตรา 64 แห่งประมวล
กฎหมายที่ดิน มีความเสี่ยงสูงมาก ซึ่งเป็นที่ทราบกันดีแล้วในหมู่คนกรมที่ดิน ข้าพเจ้ารีบโทรศัพท์แจ้งเจ้าของที่
ดินทราบรับเอกสารคืนและรีบไปจดทะเบียนขึ้นเงินจำนวนในชั้นโฉนดที่ดินทันที

จากเหตุการณ์ในครั้งนั้น ถ้าหากข้าพเจ้าสร้าง น.ส.3 ก ขึ้นใหม่ ตามมาตรา 64 แห่งประมวลกฎหมาย
ที่ดิน และจดทะเบียนขึ้นเงินจำนวนตามคำขอจนเสร็จ และหากเจ้าของที่ดินไม่สุจริต แจ้งหาย น.ส.3 ก ไปรับ
โฉนดที่ดิน แล้วนำไปก่อภาระติดพันอีกทางหนึ่ง จะเกิดอะไรขึ้นคงคาดเดาได้ เพราะ น.ส.3 ก ดังกล่าวถูกยก
เลิกไปแล้ว ด้วยการเปลี่ยนเป็นโฉนดที่ดิน ตามมาตรา 58 ตรี แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ที่ข้าพเจ้ารอดตัวมา
ได้คงเป็นเพราะกรรมดี กรรมในที่นี้มิได้หมายถึงกรรมในอดีตชาติ แต่หมายถึงกรรม คือ การกระทำของ
ข้าพเจ้าในการปฏิบัติหน้าที่ โดยได้ใช้ความละเอียดรอบคอบ ใช้ความคิด สติ ปัญญา ความรู้ ประสบการณ์ที่มี
ทุ่มเท จริงจัง จริงใจ ในการปฏิบัติหน้าที่ กรรมดีจึงคืนสนองให้หลุดพ้นจากความเสี่ยง อันอาจเกิดจากการ
ถูกสอบสวนดำเนินการทางวินัยและรอดพ้นจากความรับผิดชอบในทางแพ่งอันอาจมีขึ้นได้จากการปฏิบัติหน้าที่ใน
ครั้งนั้น

ข้าพเจ้าหวังว่าประสบการณ์จากการปฏิบัติงานของข้าพเจ้างดกล่าวคงจะเป็นอุทาหรณ์ ให้ข้อคิด
สำหรับชาวดินได้ไม่มากนักน้อย.